

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010316
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717010316.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2018 v trestnej veci obžalovaného Y. O. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného Y. O. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/32/2017 zo dňa 07.03.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.
Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovaného Y. O., nar. XX.XX.XXXX v Nových Zámkoch, trvale
bytom Y., ul. M. č. 1, bez prihlásenia Q. S., časť T. X. č. XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a
Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov

u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 20.10.2016 dal už odsúdenému R.H. sumu 20,- eur na nákup pervitínu pre svoju osobnú potrebu, za ktoré následne už odsúdený R.H. kúpil od už odsúdeného T. J. na Štrbskom Plese množstvo 0,26 gramu kryštalickej látky s priemerným 45,2 % obsahom metamfetamínu, z ktorej by bolo možné pripraviť tri obvyklé jednorazové dávky drogy na použitie, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, ktoré už odsúdený R. H. prechovával v zatavenej striekačke u seba v osobnom motorovom vozidle Y. O. značky Škoda Octavia, EVČ: NZ 733 FD až do jej vydania

t e d a

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku a psychotropnú látku,
č í m s p á c h a l

prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á:

Podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 /dvadsať/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona obžalovanému u k l a d á ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného Y. O. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- potom, čo S. U. zakúpil v Banskej Bystrici dňa 16.10.2016 od doposiaľ neznámej osoby najmenej 4 kubíky pervitínu, z ktorých najmenej 2 až 3 dieliky predal dňa 20.10.2016 H. M. za sumu 20,- eur, ktoré mu v ten istý deň dal obžalovaný Y. O. za účelom jeho kúpy a ktoré H. M. prechovával v zatavenej striekačke u seba v osobnom motorovom vozidle obžalovaného Y. O. zn. Škoda OCTAVIA, ev. č.: NZ-XXXFD až do jej vydania, pričom na základe predbežného vyjadrenia KEÚ PZ pod č. PPZ-KEU-KE-EXP-2016/3147 zo dňa 21.10.2016 bolo zistené, že vydaná zatavená striekačka obsahuje 0,26 gramu kryštalickej látky, s priemerným 45,2% obsahom metamfetamínu, z ktorej by bolo možné pripraviť najmenej 3 obvykle jednorazové dávky drogy v hodnote najmenej 15,60,-eur a ktoré sú spôsobilé po aplikácií ovplyvniť psychiku užívateľa, keďže metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Zb.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a tento čin spáchal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 29T 105/2014 zo dňa 20.08.2014, právoplatného dňa 20.08.2014 bol odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov.

Za to mu uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, s použitím 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 /desať/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 76 ods. 1 Tr. zákona mu zároveň uložil ochranný dohľad na dobu 3 /troch/ rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil. Obžalovaný vytkol okresnému súdu, že nesprávne skutkovo vyhodnotil vykonané dôkazy, že neprihliadol na subjektívnu stránku trestného činu a nesprávne právne posúdil zistené skutočnosti, namietal právnu kvalifikáciu vrátane toho, že bol uznaný vinným zo spolupáchateľstva trestného činu. Obžalovaný poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4To/41/2017 zo dňa 10.01.2018, judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, dotknuté ustanovenia Trestného zákona, právnu literatúru, vzťahujúcu sa podľa jeho názoru k veci. Obžalovaný sa obhajoval tým, že nebol dilerom drog a na činnosti S. U. a H. M., za ktorú boli odsúdení v predmetnej veci, sa nijako nepodieľal, pričom poukazoval na to, že sa priznal, že chcel drogu ako jednu dávku užiť a na tento účel si ju dňa 20.10.2016 za 20,- eur zadovážil, čo podľa jeho názoru nebolo v rozpore so žiadnym z vykonaných dôkazov a nebolo ani priznaním k tomu, že by spolu s menovanými drogu zadovážoval, predával alebo jej predaj sprostredkoval, lebo úmysel jeho konania dňa 20.10.2016 bol úplne odlišný od úmyslu, ktorý mali odsúdení S. U. a H. M., pričom S. U. potvrdzoval, že odvolateľa nepozná, a že ho videl prvýkrát až na polícii a H. M. v prípravnom konaní uviedol, že drogu pervitín za 20,- eur O. potreboval pre seba a že mu ju zabezpečoval prvýkrát. Odvolateľ poukazoval na znaleckým posudkom zistenú jeho závislosť od viacerých psychoaktívnych látok, ktorá u neho bola prítomná aj v čase spáchania trestného činu a na to, že žiaden z ďalších vypočutých svedkov neuviedol, že by mali s odvolateľom osobnú skúsenosť, že by vedeli alebo počuli, že vie akúkoľvek drogu zabezpečiť.

Ďalej obžalovaný poukázal na rozdiel medzi dilerom a konzumentom drogy, a že podľa jeho názoru konanie obchodníkov s drogami treba posudzovať podľa § 172 Tr. zákona, u ktorých hlavným je motív zisťný, finančný, pričom u osôb závislých od drogy, ktoré si iba z dôvodu svojej závislosti drogu zadovážia v množstve určenom ako kvalifikačné kritérium množstva osobnej spotreby, aby ju bez iného úmyslu následne užíli, patrí skutková podstata § 171 Tr. zákona, pričom nemožno medzi týmito osobami určiť spolupáchateľstvo iba na tom základe, že jedna od druhej drogu kúpila, pretože tieto osoby konajú s úplne odlišným úmyslom a cieľom. Obžalovaný tak namietal nezohľadnenie subjektívnej stránky jeho

trestného činu a ohradil sa proti tomu, že okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol hodnotu drogy najmenej 15,60 eur, keď táto suma nebola ziskom odvolateľa, ale ziskom dílera. Záverom obžalovaný poukázal na komentár k Trestnému zákonu, podľa ktorého za rozhodujúce pri všetkých formách konania uvedených v § 172 ods. 1 písm. a/ až d/ Tr. zákona bude preukázanie okolností, že páchatel mal túto látku v držbe, prípadne s ňou nakladal uvedeným spôsobom, a to na účely jej predaja alebo distribúcie ďalším osobám, teda nie pre vlastnú potrebu.

V podstate na základe týchto dôvodov obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou, Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku ani zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúmaval v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zisti nasledovné.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Okresný súd doplnil dokazovanie podľa pokynu odvolacieho súdu vyslovenému v uznesení Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4To/41/2017 zo dňa 10.01.2018, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5 T/32/2017 zo dňa 02.10.2017 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku bola vec súdu prvého stupňa vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z obsahu spisu vyplynulo, že hoci obžalovaný Y. O. najprv v prípravnom konaní popieral spáchanie skutku, neskôr priznal, že sa H. M. telefonicky opýtal, či nemá pervitín, išli spoločne jeho autom na Štrbské Pleso, cestou sa zastavili v lekární vo Svite, kde si zakúpil injekčné striekačky za účelom užitia pervitínu, pričom H. M. mu povedal, že pervitín kúpi od chlapca s prezývkou „H.“, načo mu odovzdal 20,- eur na kúpu jednej dávky pervitínu. Hoci mal pri sebe v ten deň väčšie množstvo peňazí, pervitín si chcel zabezpečiť jeho kúpou len v množstve jednej dávky. H. M. sa vrátil do auta asi za 20 minút, peniaze mu nevrátil a tak sa domnieval, že mu pervitín vo Svite dá, no obžalovaný Y. O. kúpený pervitín neužil, lebo došlo k policajnému zásahu. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Y. O. potvrdil svoje priznanie, keď dodal, že cestou zastavili aj na benzínovej čerpacej stanici, kde si zakúpil vodu, ktorú si potom natiahol do jednej injekčnej striekačky. Po svojom návrate mu H. M. povedal, že drogu má a obžalovaný chcel kúpený pervitín užiť hneď v aute, boli však vyrušení autom bezpečnostnej služby, a preto z miesta odišli, načo asi po 300 metroch boli zastavení „kukláčmi“, ktorým H. M. kúpený pervitín vydal. Svoje konanie obžalovaný Y. O. oľutoval.

Aj krajský súd považoval priznanie obžalovaného za hodnoverné. Nakoniec jeho verziu priznania potvrdzovali aj výpovede H. M. a S. U.. Pôvodne spoluobžalovaný S. U. potvrdil v podstate to, že dňa 20.10.2016 predal osobe H. M. 3 dieliky pervitínu za sumu 20,- eur, a že osobu obžalovaného Y. O. nepozná a nikdy mu osobne žiadnu drogu nezabezpečil. Pôvodne spoluobžalovaný H. M. pri svojom výsluchu v konaní pred súdom dňa 22.05.2017 v procesnom postavení spoluobžalovaného k účasti obžalovaného Y. O. na žalovanej trestnej činnosti uviedol, že dňa 20.10.2016 na požiadanie obžalovaného Y. O. kúpil od S. U. na Štrbskom Plese pervitín za sumu 20,- eur, ktorú mu na tento účel dal samotný obžalovaný Y. O., že kúpený pervitín sa nachádzal v zatavenej striekačke, ktorú si po kúpe vložil do zadného vrečka nohavíc, a že táto bola nájdená políciou pri ich zadržaní, pričom pre krátkosť času od kúpy pervitínu po zadržanie ich osôb políciou zakúpenú drogu obžalovanému Y. O. odovzdať nestíhol. Pokiaľ ide o vzťahy s obžalovaným Y. O., H. M. uviedol, že boli kamarátmi, no pre obžalovaného Y. O. zakúpil od S. U. pervitín po prvýkrát, pričom potvrdil aj výpoveď obžalovaného Y. O. a S. U., že títo sa vôbec nepoznajú.

Svedkyňa Q. L. uviedla, že pozná obžalovaného Y. O., ktorého spoznala prostredníctvom jeho manželky, že podľa nej obaja aj pred žalovaným obdobím užívali drogy /pervitín a marihuanu/, ktoré si podľa nej zadovážovali v okolí Q. O. a A. N.. Svedok C. L. uviedol, že obžalovaného Y. O. pozná asi 3 roky, že občas spoločne užíli i marihuanu cez tzv. joint a aj to, že O. ho viackrát žiadal, aby niečo zohnal. Obaja títo svedkovia uviedli, že na Štrbskom Plese a v jeho okolí bolo všeobecne známe, že tam drogy zabezpečoval S. U..

Svedok U. I. uviedol, že H. M. boli s obžalovaným Y. O. kamaráti. Svedok dodal, že na opekačke s O. pohulil, no nikdy si omamnú látku od obžalovaného Y. O. nezadovážil a ani nevedel, že by aj obžalovaný Y. O. zadovážoval marihuanu, alebo inú omamnú látku iným osobám. X. uviedol aj to, že on si omamnú látku zabezpečoval od S. U. a v minulosti marihuanu kúpil pre M. a ďalších, pričom obžalovanému O. dal

pervitín zadarmo. Vzhľadom na skutočnosť, že tak uvedený svedok ako aj obžalovaný Y. O. potvrdili, že v minulosti požíli marihuanu, krajský súd považoval za hodnoverné, že svedok v minulosti s obžalovaným spolu fajčili marihuanu, no pretrvali pochybnosti jednak o čase takej aktivity a aj o tom, či išlo o marihuanu donesenú obžalovaným Y. O. svedkovi.

Nebol získaný dôkaz svedčiaci o tom, že by predmetnú zaistenú drogu obžalovaný Y. O. kúpil či prechovával pre tohto alebo iného svedka.

Množstvo obvykle jednorazových dávok, ktoré zo zaistenej drogy bolo možné vyrobiť bolo dostatočne zrejmé z výpovede znalca RNDr. Ladislava Halása, ktorý podával znalecký posudok ČES:PPZ-KEÚ-KE-EXP-2016/3147 za KEÚ PZ Košice, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie tak, že vzhľadom na množstvo účinnej látky bolo možné pripraviť od 3 do 12 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa /konzumenta/. Iný dôkaz v tomto smere predložený nebol, a tak v súlade s princípom prezumpcie neviny bolo nutné vychádzať z počtu troch obvykle jednorazových dávok na použitie. Aj informácie získané pri zákonom zaistení drogy len potvrdili výpoveď obžalovaného Y. O.. Záznamy telekomunikačných prevádzok neposkytli informácie k žalovanému skutku a konaniu kladenému za vinu obžalovanému Y. O..

Znaleckým posudkom č. 4/2017, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Borisa Bodnára bolo ustálené, že u obžalovaného Y. O. bol diagnostikovaný syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok /metamfetamín, cannabis, nikotín/, a to aj v čase spáchania trestného činu, aj keď obžalovaný podľa znalca tieto psychoaktívne látky už neužíva tak intenzívne ako v minulosti. S uvedenými skutkovými zisteniami, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa sa však prvostupňový súd v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie nevysporiadal, a preto dospel k čiastočne nesprávnym skutkovým záverom, právne kvalifikoval zistené skutkové okolnosti v rozpore s Trestným zákonom a následne uložil neprimeraný trest.

Ušlo pozornosti prvostupňového súdu, že ak uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4To/41/2017 zo dňa 10.01.2018 bol rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/32/2017 zo dňa 02.10.2017 podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, stalo sa tak len na základe odvolania podaného v prospech obžalovaného Y. O., čo znamenalo, že k v ďalšom konaní zmene rozhodnutia o vine a treste v neprospech tohto obžalovaného bránila zákonná prekážka uvedená v § 327 ods. 2 Tr. poriadku.

Prvostupňový súd naopak opomenul zohľadniť v skutkovej vete podstatnú skutočnosť vyplývajúcu z vykonaného dokazovania, a to, že obžalovaný Y. O. dal už odsúdenému R.H. sumu 20,- eur na nákup pervitínu pre svoju osobnú potrebu, za ktoré následne už odsúdený R.H. kúpil od už odsúdeného T. J. na Štrbskom Plese množstvo 0,26 gramu kryštalickej látky s priemerným 45,2 % obsahom metamfetamínu, z ktorej by bolo možné pripraviť tri obvyklé jednorazové dávky drogy na použitie. Akékoľvek zmena skutkovej vety v neprospech obžalovaného Y. O. oproti zneniu skutkovej vety uvedenej v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/32/2017 zo dňa 02.10.2017, tak nebola v súlade so zákonom.

Okrem toho, hoci okresný súd právne kvalifikoval trestnú činnosť obžalovaného Y. O. ako spolupáchatelstvo podľa § 20 Tr. zák. zo skutkovej vety napadnutého rozsudku nevyplynuli podmienky, na základe ktorých by bolo možné konanie obžalovaného Y. O. považovať za konanie v spolupáchatelstve s S. U. a H. M., a to pre v skutkovej vete nevyjadrený /a treba dodať, že dokazovaním nepotvrdený/ spoločný úmysel Y. O. spáchať rovnaký trestný čin ako spáchali v súčasnosti už odsúdení S. U. a H. M..

Krajský súd sa totiž nestotožnil s právnym názorom okresného súdu, ktorý konanie obžalovaného Y. O. kvalifikoval ako konanie, ktoré po všetkých stránkach naplnilo znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Tr. zákona, a teda, že spoločným konaním neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a už bol za taký čin odsúdený. Samotná kúpa drogy pervitín v množstve 3 obvykle jednorazových dávok na použitie obžalovaným Y. O. totiž takýto záver neodôvodnila.

Obžalovaný Y. O. nemohol spáchať trestný čin formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona s ďalšími dvoma spoluobvinenými, pretože už vo všeobecnosti základným predpokladom spolupáchatelstva je spáchanie trestného činu nielen spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov, ale aj ich spoločný úmysel spáchať trestný čin, spoločný cieľ, ktorý sa musí vzťahovať na všetky znaky trestného činu, vrátane spáchanie trestného činu spoločným konaním týchto páchatelov. Spolupáchatelstvo toho, ktorý predáva drogu inému a toho kto túto drogu kupuje len pre vlastnú potrebu nie je možné, lebo chýba spoločný úmysel sprístupniť drogu inému.

Pokiaľ Trestný zákon v ustanovení § 172 ods. 1 písm. c/ výslovne neuvádza, že sa tohto trestného činu páchatel môže dopustiť len vtedy, ak by kúpil drogu pre iného, nemožno vykladať toto ustanovenie doslovne a zároveň rozširujúco tak, že by pre jeho spáchanie nebolo podstatné, či drogu páchatel kúpil pre svoju potrebu alebo pre iného za situácie, že kúpil maximálne 10 obvykle jednorazových dávok.

Vo svojom náleze III. ÚS 79/2010-25 zo dňa 20. apríla 2010 Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že základné práva a slobody treba vykladať a uplatňovať tak, aby bola zachovaná ich podstata a zmysel. Základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právu na spravodlivé súdne konanie môže zodpovedať len ústavne konformný výklad a tiež ústavne súladná aplikácia príslušných právnych noriem (m. m. I. ÚS 24/00 alebo IV. ÚS 77/02).

Zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb. Všetky orgány verejnej moci sú preto povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd (II. ÚS 148/06, m. m. tiež IV. ÚS 96/07, IV. ÚS 95/08).

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 142/2015 z 10.03.2015 konštatoval, že ústavne konformnému výkladu zodpovedá zásada, že interpretácia zákona nemôže popierať účel a zmysel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne zasahovať do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu.

Napokon Ústavný súd Slovenskej republiky už v súvislosti s posudzovaním interpretácie zákonov, hoci v inom kontexte, vyslovil, že všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov (I. ÚS 306/2010).

Ako to vyplýva už zo samotného názvu trestných činov uvedených v § 171 a 172 Tr. zákona - Nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi - postihuje sa nedovolená držba drogy vo všetkých jej formách vyjadrených v týchto ustanoveniach. Držať drogu možno pritom len po jej predchádzajúcom nadobudnutí do dispozície.

Podľa názoru krajského súdu zmyslom ustanovenia § 172 Tr. zákona je práve sťažovať, odstraňovať ponuku drogy prísnejším postihom tých páchatel'ov, ktorí ju získavajú, aby ju poskytli iným osobám /či už za odplatu alebo inak podporovali dopyt koncových užívateľ'ov po drogách/ príp. odstraňovať stav, kedy koncoví užívatelia nedovolené prechovávali množstvo drogy vyššie ako uvedené v § 171 ods. 2 Tr. zákona, teda množstvo, ktoré zákonodarca reálne nepovažuje v množstve do 10 obvykle jednorazových dávok za množstvo určené výlučne pre vlastnú potrebu konečného užívateľa.

Doslovný, jazykový výklad prezentovaný okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku nezodpovedá, podľa názoru krajského súdu, požiadavke ústavne konformného výkladu ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zákona, lebo vedie k rozširujúcemu výkladu, k rozšíreniu podmienok trestnej zodpovednosti páchatel'a nielen na tam uvedené konania napr. kúpu drogy, spojené so zabezpečením drogy pre iného, ale aj so zabezpečením drogy výlučne pre svoju potrebu, hoci podmienky trestnej zodpovednosti spojené so zabezpečením drogy pre svoju potrebu sú už upravené v samostatnej skutkovej podstate trestného činu uvedeného v § 171 Tr. zákona. Bolo by v rozpore s vyššie uvedeným zmyslom trestného činu uvedeného v § 172 Tr. zákona, ktorý sa zásadne odlišuje od úpravy trestného činu podľa § 171 Tr. zákona práve v tom, že neobsahuje zákonný znak -pre svoju potrebu, aby upravoval napriek tomu konania, ktoré by boli spojené s dispozíciou drogy pre svoju potrebu.

Tomu neodporuje ani to, že pri forme nedovolennej držby drogy formou prechovávaní je vymedzená trestnosť aj podľa miernejšieho ustanovenia Trestného zákona tým, že zákon stanovuje maximálne množstvo drogy, a je len logické z hľadiska účelu a významu trestnoprávneho postihu neoprávnenej držby drogy, keď vyššie než takto obmedzené množstvo drogy bude postihované prísnejšie, a to na úrovni rovnkej s nedovolenou držbou drogy pre iný účel než pre vlastnú potrebu.

Preto, ak keď Trestný zákon v ustanovení § 172 ods. 1 pri jednotlivých formách tam uvedeného konania výslovne neuvádza účel konania spočívajúci v nedovolennej držbe pre iného, nemožno vykladať ustanovenie § 172 ods. 1 Tr. zákona rozširujúco tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Získanie drogy, a to akoukoľvek formou nadobudnutia jej držby /napr. kúpou, nálezom/ len pre svoju potrebu, je trestné len ako prechovávanie drogy, pokiaľ rozsah trestnej činnosti zostáva v hraniciach ustanovených v § 171 ods. 1 alebo ods. 2 Tr. zákona.

Ako bolo už povedané, zmyslom a účelom ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zákona je predovšetkým postihovať závažnejšie formy nedovoleného nakladania s drogami, potierať nedovolené obchodovanie s drogami, ktoré sleduje cieľ zabezpečiť drogy pre iného. Prijat' opačný názor by znamenalo popierať význam tohto ustanovenia Trestného zákona, znamenalo by dospieť k absurdným záverom ako napr. že by páchatel', u ktorého by bola droga zákonne zaistená nielenže zásadne sťažil svoju vlastnú situáciu tým, ak by priznal, že drogu kúpil než keby uviedol, že ju napr. našiel, no zároveň by sťažil snahu orgánov, ktorých úlohou je odhaľovať a objasňovať drogovú trestnú činnosť osôb, ktoré zabezpečujú drogu pre koncových užívateľov a zneužívajú ich záujem, ktorý je často spojený s drogovou závislosťou konzumenta. To by samozrejme znamenalo sťaženie naplňania jednej zo základných funkcií trestného práva, a to preventívnej funkcie, spočívajúcej v úlohe predchádzať a zamedziť páchaniu trestnej činnosti alebo činnosti inak trestnej. V konečnom dôsledku by to ohrozovalo aj efektívne plnenie funkcie represívnej.

Je preto nutné vykladať ustanovenie uvedené v § 172 Tr. zákona logicky, reštriktívne /zuzujúco/ a nerozširovať podmienky trestnej zodpovednosti podľa § 172 Tr. zákona aj na konania, pri ktorých konečný užívateľ nedovolené nadobúda drogu v rozsahu neprevyšujúcom hranicu uvedenú v § 171 ods. 2 Tr. zákona, napr. kúpou drogy, bez toho, aby ju sprístupňoval pre iného. Tento spôsob výkladu zachováva zmysel a význam úpravy uvedenej nielen v ustanovení § 172 Tr. zákona ale aj § 171 Tr. zákona a funkcií trestného práva.

Javí sa byť zrejme potrebné poukázať aj na platnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej právna úprava uvedená v § 172 ods. 1 písm. a/ až d/ Tr. zákona pokrýva celý reťazec navzájom nadväzujúcich činností vyvíjaných za primárnym cieľom, ktorým je majetkový prospech (zisk), dosiahnuteľný len predajom omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov (ďalej len "drogy") jej finálnym konzumentom. Pri kvalifikácii skutku ako "prechovávanie" drogy podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona treba rozsah činu posúdiť vo vzťahu k predaju drogy koncovému užívateľovi v príslušnom cenovom vyjadrení tak, ako pri "predaji" drogy v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. Platí to pre každú formu manipulácie (nakladania) s drogou uvedenú v § 172 ods. 1 písm. a/ až písm. d/ Tr. zákona, aj na účel kvalifikácie činu podľa § 172 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. c Tr. zákona. /Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Tdo 49/2011 zo dňa 29.11.2011, publikované pod R 26/12/

Na rozdiel od skutkovej situácie v prejednávanej veci, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tdo/42/2015 zo dňa 04.08.2015 sa týkalo skutku, ktorého podstata spočívala v tom, že tam uvedený obžalovaný opakovane kupoval pervitín, ktorý mal následne v držbe pre účely jeho užívania, no za vinu sa mu kládlo súčasne to, že zároveň tento pervitín opakovane užíval minimálne aj s ďalšou osobou, ktorá ho tiež zaobstarávala kúpou jeden až dvakrát do mesiaca. Na rozdiel od prejednávanej veci, obžalovaný v prípade, ktorý bol rozhodnutý uvedeným uznesením, a na ktorý poukazoval prokurátor, držal pervitín, ktorý nadobudol kúpou, no tento pervitín užíval s ďalšou osobou, teda pervitín držal nielen pre seba, ale aj pre inú osobu, s ktorou ho užíval. V prejednávanej veci však nebolo dokázané, že by obžalovaný Y. O. držal pervitín po jeho sprostredkovaní kúpe pre iného, ale z dokazovania vyplynulo, že ho držal formou prechovávaní výlučne pre svoju potrebu. Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v odôvodnení vyššie uvedeného uznesenia nemožno preto vykladať mimo súvislosť so zameraním účelu prechovávaní drogy tak, ako bol popísaný v skutku, na ktorý aj Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal zdôraznením, že nešlo o prechovávanie drogy len pre vlastnú potrebu a z toho vychádzajúc konštatoval, že nakupovanie drogy potom predznamenáva právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a prechovávanie drogy na účel jej užívania aj s ďalšou osobou právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že v prípade obžalovaného Y. O. dokazovaním preukázané jeho konanie naplňalo všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolení výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, keďže menovaný obžalovaný neoprávnene prechovával výlučne pre vlastnú potrebu omamnú látku a psychotropnú látku, a to v množstve, ktoré bolo spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nepochybne zodpovedalo 3 obvykle jednorazovým dávkam drogy na použitie.

Z obsahu predloženého spisu, najmä z odpisu registra trestov a spisu Okresného súdu Galanta sp.zn. 29T 105/2014 vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/114/2008 zo dňa 03.07.2008 bol obžalovaný Y. O. uznaný vinným z prečinu nedovolení výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2

Tr. zákon a zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona, kde v uloženej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spojeného s probačným dohľadom sa dňa 13.03.2012 osvedčil a rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 29T 105/2014 zo dňa 20.08.2014, právoplatného dňom 20.08.2014 bol odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov. Skúšobná doba trvala od 21.08.2014 do 21.08.2017.

Z uvedeného vyplýva, že u odvolateľa možno prihliadať len na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 29T 105/2014 zo dňa 20.08.2014, no keďže predmetný prečin spáchal obžalovaný Y. O. úmyselne v skúšobnej dobe, musel mu byť v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona ukladaný trest odňatia slobody, ktorého výkon nemohol byť podmienene odložený. Keďže uvedené odsúdenie bolo už takto obžalovanému zohľadnené, nemohlo byť súčasne, v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zákona zohľadnené aj ako príťažujúca okolnosť.

Obžalovanému poľahčovalo, že k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a vzhľadom na prevahu poľahčujúcej okolnosti nad neprítomnosťou príťažujúcich okolností, krajský súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby § 171 ods. 1 Tr. zákona upravenej podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, teda v rámci trestnej sadzby do 2 rokov.

Z miesta výkonu väzby bol obžalovaný hodnotený priaznivo, správal sa slušne a disciplinovane, nebol ani disciplinárne odmenený ani potrestaný a hoci pracovne zaradený vo výkone väzby nebol, predchádzajúci zamestnávateľ ho hodnotil priaznivo. Aplikujúc zásady pre ukládanie trestov a zohľadniac aj účel trestu, ktorým je vychádzajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ochrana spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov a vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou, zohľadniac doterajšie trvanie väzby, no zároveň špeciálnu recidívu páchatel'a, a teda jeho sklon k páchaniu drogovej trestnej činnosti spojenej najmä s prechovávaním drogy, dospel krajský súd k záveru, že na prevýchovu obžalovaného Y. O. a ochranu spoločnosti bude primeraným trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere 20 mesiacov. Vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin nebol, bolo potrebné ho pre výkon uloženého trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona).

Krajský súd sa stotožnil s výrokom okresného súdu o uložení ochranného opatrenia, ktorý považoval za odôvodnený a zákonný. Aj podľa názoru krajského súdu, po zohľadnení výsledkov znaleckého skúmania duševného stavu obžalovaného Y. O. ako aj prejavenej ochoty tohto obžalovaného liečiť sa zo závislosti na omamných látkach alebo drogách, bolo namieste uložiť mu ochranné protitoxikomanické liečenia ústavnou formou, ktorého účelom je popri náprave zdravotného stavu obžalovaného, najmä odstránenie podmienok, ktoré u obžalovaného viedli k spáchaniu trestného činu, najmä odstránenie jeho sklonu k užívaniu drog.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.